

KASZTELANKA (10) *sb f*

-1- (7), -11- (3).

Pierwsze a oraz e jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie); -ân- (7), -an- (1) March¹Wiet; końcowe a jasne.

sg N kasztelânka (3). ◇ D kasztelânce (3). ◇ A kasztelânkę (2). ◇ I kasztelânką (1). ◇ pl L kasztelânkach (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Żona lub córka kasztelana (10) : á niektorą Káŕztelankę wdowę dał iemu zá małżonkę HistRzym 115v, 115v, 117; RejZwierc 59; ANná z Pilce [...] Y z mężów Káŕztelanká/ y z rodu/ w tym grobie Leży KochFr 53; Ták pierwey połáżono Slácheckie dziewice. Pięc fet złotych nawięcey po Woiewodzankach/ Trzy ftá złotych dawano też po Káŕztelankách. BielSjem 24.

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy miejscowej [zawsze kasztelanka + przymiotnik] (4): [Wie]lmozneyy fláchetney pányey Annye z Iarofláwiá/ Káŕftellánce Woynickiey [...] Służbę śwą pokorną ij vkłoneę powyáda. March¹ Wiet Av; GlabGad Av; Słyŕzałem ná Kazániu Lukáŕzá Lwowczyká [...] / który w wielkim zebrániu kazał [...] przed I. M. Pánią Zophią/ z Sprowy Odrowążówną/ Káŕftellanką ná ten czás Woynicką OrzQuin Y2; ZbylPrzyg ktv.

Cf [KASZTELANOWA]

MM